

že nevypočítává důvodů rozvodu výčetmo, nýbrž že je důvodem takovým i každý jiný skutek, jenž se významem a účinkem svým skutkům v zákoně vyjmenovaným vyrovná. Mimo to je nevěra při nejmenším velmi citlivým ubližováním, jež zákon mezi důvody rozvodu jmenuje, žádaje ovšem ubližování opětovné, což však zde odpadá, ježto dle zjištění nižších stolic žalovaný ucházel se o tělesné obcování u dvou služek. Jest dle toho lhostejno, zdali s výsledkem, a dopustil-li se tedy dokonce cizoložství, jak odvolací soud oproti prvnímu soudu za to má.

Čís. 3730.

Právoplatné rozhodnutí věci zabraňuje i v řízení nesporném další jednání. Bylo-li přece dále jednáno, jest další řízení zmatečným.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1924, R I 196/24.)

Žádosti Bedřicha S-a, by mu bylo vydáno nájemné 400 Kč, jež byl složil dle §u 1425 obč. zák. na soud, soud první stolice usnesením ze dne 6. listopadu 1923 vyhověl, rekursní soud usnesení potvrdil. Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a celé soudní řízení, počínajíc dnem 26. října 1923, a uložil soudu první stolice, by provedl své usnesení ze dne 9. října 1923.

Důvody:

Usnesením ze dne 9. října 1923 nařídil soud první stolice — použij formuláře čís. 110 úředních tiskopisů pro řízení nesporné — bernímu jako schovacímu úřadu v T., by vydal Lotě R-ové, majitelce domu, 400 Kč tam Bedřichem S-em pro ni jako nájemné dne 3. dubna a 9. července 1923 složených. Usnesení bylo oběma stranám doručeno dne 16. října 1923. Dne 24. října 1923 podal Bedřich S. na okresní soud žádost, by mu složené nájemné 400 Kč bylo zase vydáno, ale opravný prostředek proti onomu usnesení vznesen nebyl. Nabylo tudíž právní moci. Tím nabyla Lota R-ová práva, poukázanou částku si u soudu vybrati nebo jakýmkoli jiným způsobem s ní naložiti. Její právo takto nabyté musilo dalším mimosporným řízením zůstatí nedotknuto (§ 9 odstavec druhý a třetí nesp. říz.). Zahájil-li soud první stolice přes to k žádosti Bedřicha S-a v téže věci nové řízení, vyslyšal účastníky a vydal pak nové usnesení ze dne 16. listopadu 1923, jež bylo napadeným usnesením druhé stolice potvrzeno, jednaly a rozhodovaly oba nižší soudy o věci pravoplatně již rozhodnuté. Než pravoplatné rozhodnutí věci zabraňuje jak v řízení sporném, tak i v řízení nesporném, by o ní bylo znovu jednáno a vyžaduje, nemá-li dojiti po případě i k různým rozhodnutím téže stolice, by řízení znovu zahájené a nové rozhodnutí byla jako zmatečná zrušena. Zrušení je vysloviti vyšší stolicí po případě i z úřední moci, zjistí-li, přezkoumávajíc spisy za příčinou přípustného opravného prostředku kterýmkoli účastníkem podaného, že řízení nižší stolice je stíženo zmatečností, třebaže stěžovatelem nebyla uplatňována. Toť plyne ze všeobecné právní zásady §u 471, čís. 7 a §u 513 c. ř. s. pro sporné řízení a z úvodní věty §u 2 nesp. říz. pro řízení nesporné, kdež se soudům bez rozdílu stolice ukládá, aby šetřily všeobecných předpisů o náležitostech právně platného jednání.